

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

برگردان از: حمید محوی

۲۴ اگست ۲۰۱۲

استعمار در آسیا

کارل مارکس و فردریش انگلس

۱۳

۱۶

کارل مارکس

(منتخب)

« مسائل هلند – دنمارک – تبدیل قرض دولتی انگلستان – هند – ترکیه و روسیه »

لندن، سه شنبه ۲۴ می ۱۸۵۳

نیویورک دیلی تریبون شماره ۳۷۹۰

۹ جون ۱۸۵۳

اعتبار قرارداد کمپانی هند شرقی در سال ۱۸۵۴ (۱) به پایان خواهد رسید. لرد جان راسل (۲) خطاب به مجلس عوام (۳) اعلام کرد که روز ۳ جون دولت از طریق سر شارل وود (۴) آماده خواهد بود تا دیدگاه و نظریاتش را درباره اداره آینده هند مطرح کند. برخی روزنامه های دولتی با پشتیبانی شایعاتی که در اذهان عمومی به راه انداختند، چنین وانمود کردند که جبهه ائتلاف راه حلی برای مسائل عظیم هند پیشنهاد کرده است که آنها را به حداقل کاهش خواهد داد. ايسرور (۵) اذهان عمومی مردم انگلیس را برای توهم زدائی تازه ای آماده می کند. در این روزنامه غیر رسمی ابردین (۶) می خوانیم:

« خلاف تصورات عمومی در مورد اداره امور و سازماندهی تازه امپراتوری شرق، کار چندان زیادی باقی

نمانده است »

برای *لرد راسل* و *ابردین* خلاف تصورات عمومی کار چندان زیادی باقی نمانده است. تغییر و تحولات مزبور، ظاهراً شامل دو نکته معنی دار است. اولاً، شورای مدیران (۷) با الحاق اعضای جدیدی که مستقیماً توسط تاج و تخت سلطنتی تعیین می شوند باز سازی خواهد شد، ولی انجام چنین کار پر اهمیتی اگر چه خون تازه ای در شریان ها به جریان می اندازد، با این وجود چنان که اعلام کرده اند «با صرفه جوئی آغاز خواهد شد». این پیشنهاد را در مورد نظام قدیمی مدیریت به شکلی به کار می بندند که سهم خونی که اکنون به جریان انداخته اند، البته با «صرفه جوئی بسیار»، فرصت خیلی زیادی خواهد داشت که پیش از جاری شدن در نوبت ثانوی منعقد گردد. در ثانی، به کاری پایان خواهند داد که تا کنون تنها به عهده یک نفر بوده است، یعنی مقام قاضی و دریافت کننده مالیات های غیر مستقیم. با این حساب که قضاوت تنها از میان افراد صلاحیت دار انتخاب می شوند. آیا شنیدن چنین پیشنهادهائی یاد آور اوایل قرون وسطا نیست؟ یعنی دورانی که اربابان توسط قانون گذاران به مقام قاضی برگزیده می شدند و تنها به این شرط که حداقل خواندن و نوشتن بدانند.

«سر شارل وود» به عنوان رئیس دفتر نظارت در امور هند (۸) باید این اصلاحات پر اهمیتی را معرفی کند. او در آخرین دولت لیبرال به اندازه ای خود را تیز هوش نشان داد که جبهه ائتلافی را واقعا دچار مشکل کرده بود، و نمی دانستند با او چه کار کنند، تا این که این فکر به ذهنشان خطور کرد که او را به هند بفرستند. ریچارد سوم تمام یک کشور را به اسب می بخشد، جبهه ائتلافی تمام سلطنت را به خر اعطاء می کند. در حقیقت، اگر در حال حماقت رسمی دولت الیگارشی به معنای آن چیزی است که از عهده انگلستان برمی آید، باید دانست که آن دوران سیطره جهانی انگلیس به پایان رسیده است.

پیش از این بارها شاهد بودیم که برای اقدامات هر چند ناچیز، جبهه ائتلاف پیوسته دلایل قانع کننده ای برای به تعویق انداختن آنها ارائه می کرد. در حال حاضر چنین عادت برای به تأخیر انداختن اقدامات، در مورد مسائل هند از جانب اذهان عمومی دو کشور پشتیبانی می شود. مردم انگلستان و هند هم زمان تا پایان تحقیقات و جمع آوری اطلاعات ضروری، و تا زمانی که هنوز صدای اهالی هند شنیده نشده است، خواهان به تعویق انداختن هر گونه اقدام قانونی در رابطه با مسائل هند هستند. *بوئینگ /ستریت* (۹) و سه تن از رؤسا علیه تأیید فوری قوانین جدید اعتراض نامه ای دریافت کرده اند. مدرسه منچستر «انجمن هندی» را ایجاد کرده است که علیه هر گونه قانون گذاری در این زمینه در طول اجلاس پارلمانی جاری، باید به فوریت در پایتخت و در تمام کشور میتینگ برگزار کند. علاوه بر این دو کمیسیون پارلمانی دو پرونده درباره اداره هند ارائه می کنند.

ولی این بار وزارتخانه ائتلافی خدشه ناپذیر به نظر می رسد، و منتظر انتشار نتایج این کمیسیونها باقی نخواهد ماند. او می خواهد فوراً و مستقیماً قوانین مربوط به ۱۵۰ میلیون انسان را برای ۲۰ سال آینده به تصویب رساند. سر شارل وود در تب آرزوی تبدیل شدن به مانو (۱۱) ی مدرن می سوزد. ولی پرسش اینجاست که چنین اصرار فوق العاده ای برای به تصویب رساندن این قوانین عاجل نزد سیاستمداران بی اعتبار ما که تا کنون بر حسب عادت محتاطانه رفتار می کردند، به چه معنائی است؟

آنها می خواهند منشور قدیمی هند را برای ۲۰ سال آینده تمدید کنند. برای رسیدن به چنین هدفی، از ترفند همیشگی اصلاحات استفاده می کنند. چرا؟ الیگارشی انگلیس پایان روزهای پر افتخارش را تسریع می بخشد و با چنین طرحی، که البته قابل درک می باشد، می خواهد با تصویب قوانین انگلیس، حتی اگر به زودی انگلستان از دستان ناتوان ولی طماع او رها شود، امتیاز چپاول هند را باز هم برای بیست سال آینده به خود اختصاص دهد.

پی نوشت

۱) گفت و گو در مجلس عوام به طرح قانون و منشور جدید کمپانی هند شرقی مربوط می شود. منشور سال ۱۸۳۳ به پایان می رسد. کمپانی هند شرقی در سال ۱۶۰۰ بنیان گذاری شد و در واقع ابزار استعماری انگلیس است. تحت پوشش این کمپانی بود که در اواسط قرن گذشته سرمایه داران بریتانیایی فتح هند را تحقق بخشیدند. کمپانی از همان بدو پیدایش خود انحصار بازرگانی با هند و چین را در اختیار داشت، و در متصرفات هند حکمرانی می کرد و کارگزارانش مالیات ها را دریافت می کردند. در فواصل معینی به شکل دائمی پارلمان قراردادها و حق امتیازات رسمی و بازرگانی را تمدید می کرد. در قرن نوزدهم اعتبار بازرگانی کمپانی افول کرد. در سال ۱۸۱۳ اقدامات پارلمانی روابط بازرگانی با هند را از انحصار کمپانی خارج ساخت، ولی انحصار چای و بازرگانی با چین همچنان در اختیار کمپانی باقی ماند. چنین امتیازاتی و تمام انحصارات در سال ۱۸۳۳ از دست کمپانی خارج شد. قوانین پارلمانی در سال ۱۸۵۳ حق حکمرانی بلامنازع کمپانی در هند را لغو کرد. و کمپانی بیش از پیش به تاج و تخت سلطنت وابسته شد، و مدیران آن نیز دیگر حق انتخاب کارگزاران را نداشتند و تعدادشان نیز از ۲۴ به ۱۸ نفر کاهش پیدا کرد (که ۶ نفر از آنها به انتخاب دستگاه سلطنتی بستگی داشت). انتساب رئیس دفتر نظارت معادل پست وزیر در هند بود. حق نظارت بر دارائی های انگلیس در هند تا پیش از ۱۸۵۸ به عهده کمپانی بود. از این تاریخ به بعد دولت هند مستقیماً به سلطنت انگلیس وابسته شد.

2) Lord John Russel

3) La Chambre des Communes

4) Sir Charles Wood

۵) Observer روزنامه انگلیسی با تمایلات محافظه کارانه که از سال ۱۷۹۱ منتشر می شود.

۶) Aberdeen شهری است در اسکاتلند

۷) Conseil des directeurs

شورای مدیران، سازمانی اداری در کمپانی هند شرقی بود. شورای مدیران از با نفوذترین اعضای کمپانی و نمایندگان دولت انگلیس در هند تشکیل شده بود که حداقل ۲۰۰۰ لیور استرلینگ سهام داشتند. مرکز این سازمان در لندن بود. و هر سال در جلسه عمومی سهام داران انتخاب می شد (به عنوان مشاور مالکین و سهام داران). از سال ۱۷۷۳ هر فردی که حداقل ۱۰۰۰ لیور استرلینگ در اختیارش بود حق رأی داشت. تا سال ۱۸۵۳ این شورا قدرت قابل توجهی در هند پیدا کرد. در سال ۱۸۵۸ همزمان با خود کمپانی حذف شد.

۸) Bureau de Contrôle

دفتر نظارت ویژه امور هند بر اساس قانون سال ۱۷۸۴ ایجاد شد که به امور اداری کمپانی هند شرقی و دارائی های بریتانیا در هند رسیدگی می کرد. شش عضو آن توسط پادشاه از میان مشاورین مخصوصش انتخاب می شد. رئیس دفتر نظارت عضو کابینه بود و والی کل هند نامیده می شد. تصمیمات دفتری که مرکز آن در لندن بود، از طریق کمیته ای سری که از سه نفر از اعضای مدیریت کمپانی تشکیل می شد به اطلاع مقامات محلی می رسید. به این ترتیب قانون سال ۱۷۸۴ قدرت دوگانه ای در هند ایجاد کرده بود: دفتر نظارت (کابینه انگلیس) و شورای مدیران (کمپانی). دفتر نظارت در سال ۱۸۵۸ منحل گردید.

۹) Dowling Street

دوئینگ استریت، اقامتگاه نخست وزیر در لندن و برخی اعضای کابینه: مترادف دولت انگلیس.

سه تن از رؤسای مناطق بنگال، بمبئی و مدراس، بر اساس تقسیم بندی رسمی هند بریتانیایی.

۱۰) Ecole de Manchester

مدرسه یا مکتب منچستر، مدرسه ای اقتصادی است که سخن گوی بورژوازی کارخانه دار است. طرفدارش، آنهایی هستند که از آزادی مبادلات و بازرگانی و عدم مداخله دولت در حیات اقتصادی دفاع می کنند. رهبران این جریان از منچستر بر خاستند و به همین گونه تولید کنندگان پارچه کوبدن و برایت (Cobden et Bright) در سال های ۱۸۴۰-۱۸۳۰ طرفداران آزادی مبادلات، گروه سیاسی مشخصی تشکیل دادند که در آینده می بایستی به حزب کار

می پیوستند. (Parti travailliste)

۱۱) Manou

پدر انسان ها بر اساس اساطیر هندی. گوئی او قوانین کهنی را که باید جزء وظایف هندی قرار بگیرد تألیف می کند.

Mânava-dharma-çâstra

قوانین مانو، کتابی است در نوزده جلد با ۵۳۷۰ بیت در انتشارات فرانسوی به سال ۱۸۳۰. که حاوی قوانین است.

مانو نام موجودی برتر است که دائما در ادبیات هندی آورده شده است.

مانو در قدیمی ترین کتابهای بودائی به عنوان دورانی بسیار قدیمی تر از بودا قید شده است. بودا در اطراف سال

۵۴۳ پیش از میلاد چشم از جهان فرو بست. قوانین مانو در ماهاباراتا مشاهده می شود بنابراین به دوران اساطیری

هند باز می گردد.